

Neyi Göremiyoruz?-11

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Peygamber'i anlayan, konuştuğu dili çözebilmiş bir toplum muyuz? Eğer kıyamet günü şefaatiyle cennete gireceğimize iman ettiğimiz Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellemle 'dil' ve kavrama sorunu yaşıyorsak bunu tefekkür etmeli ve çözmeliyiz.

Peygamber'iyile 'dil' sorunu yaşayan nesil, İslam'ı yaşadığını ve iyi Müslüman olduğunu ispat edemez. Mesele Arapça veya başka bir dil olması değildir; zira Efendimiz aleyhisselamın sözleri, Arapça dışındaki hemen hemen bütün dillere taşınmıştır. Mesele biraz daha ötedeki bir meseledir: Beyinlerimizin Peygamber aleyhisselamın mantığına yakın durması veya durmaması.

(Önceki dersten devamla)

İman ettiğimiz Peygamber'imiz bize bu hadisinde bir örnekliliğini daha gösteriyor ve bizim bunu günlük hayatımıza muhakkak taşımamız gerekiyor. İnsan idare edenlerin, bir camide namaz kıldırarak Müslümanlar'dan bir grubun başında duranların, bir vakıf başkanının ve hatta anne-babaların namaz kılmayı Resûlullah'tan öğrendikleri, Allah'ın verdiği musibetlere sabretmeyi Kur'an'dan gördükleri gibi bir bedevîyle karşılaştığında -ki dünya bedevîlerle doludur- onun düşüncesizce ve çirkin tavırlarına karşı ne yapılması gerektiğinin en güzel örneğini de cihattan dönen Peygamber aleyhisselamdan öğrenmelidirler.

Bir Müslüman'ın ağır tepkisiyle karşılaştığımızda ne yapmamız gerektiğinin ölçüsünü Resûlullah aleyhisselamdan öğrenmek, Resûlullah'ın 'dil'ini bilmek ve onun gibi düşünmek demektir.

Ebu Musa radiyallahu anhtan rivayet edilen bu hadise, böyle onlarca olaydan yalnızca biri. Sıradan bir arkadaşta söylenmeyecek sözler ve yapılmayacak hareketlerin Resûlullah aleyhisselama reva görüldüğü başka olaylar da var. Ama Efendimiz aleyhisselam, maruz kaldığı bu durumları hemen oracıkta cezalandırmamış, böylece İslam'ın gelecek nesillerini düşündüğünü bize göstermiştir.

O gün 'bedevîler bir daha buraya uğramasın' dese ve kendinden uzaklaştırsaydı onları, İslam'ı ve Müslüman sayısını küçültecekti. Bu küçülme hem bedevîler hem de bu tavırdan etkilenenler nezdinde olacaktı. Üstelik bedevî olmayanlardan da kabalık yapanlar vardı zaten. Ancak hepsine aynı tavrı göstermiştir.

Vakıf başkanı, öğretmen ve imam eğer günübürlük önder ve lider ise istediğini yapabilir ama dinin gelecek yüzyıllarını düşünüyorsa karşılaştığı olayları bağrına basmayı ve sindirmeyi bilecek.

3- Ashab-ı kiram, Efendimiz aleyhisselamı uçan kuştan dahi sakınırlardı. Yemezler onu yedirirlerdi, uyumazlar onu uyuturlardı. Eğer Peygamber aleyhisselam, o bedevîyle karşılaşmamayı isteseydi bedevî gelip derdini Efendimiz aleyhisselama anlatamazdı.

Bundan da rahatlıkla anlıyoruz ki herhangi bir insan, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle ulaşabiliyordu, halkın içindeydi yani. Ashab-ı kiram onun etrafında etten bir duvar örüyordu ancak 'ulaşılmaz' değildi.

Hatta sahabe ne diyor: Medine'deki meczup bir kadın bile Efendimiz'le konuşmak için kolundan tutup erkeklerin olmadığı bir yerde derdini anlatmaya götürebilmiş.

- 4- Bu adam büyük ihtimalle para veya benzeri bir taleple yanına geliyordu sevgili Peygamber'imizin. Belki de büyük harflerle yazılması gereken bir nottur bu: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gibi, avucunun içinde cennetin anahtarlarını taşıyan kişiyi gördü adam ve buna rağmen maddî beklentiden kurtaramadı kendini. Peygamber'in elini öpmek gibi bir bahtiyarlık fırsatı da vardı orada hâlbuki. İnsanın içinden öyle geçiyor ki bizim karşımıza böylesi bir fırsat çıksa hemen oracıkta eğilip ayağını öperdik Efendimiz aleyhisselamın. Ama gerçek böyle olmuyor.
- Bizim için 'hayalî' olduğundan dolayı böyle söylüyoruz. O fırsatı bulanlar ise nefislerine yenik düşüp para istediler. O gün alamayınca iki gün sonra bir daha geldiler yine istemek için. İnsanların maddî beklentilerini, Peygamber'i bulsalar dahi teğet geçmeyeceklerini anlıyoruz bu hadis-i şeriften.
- Dolayısıyla bir vakıf başkanının yanındaki öğrenciler veya siyasetçinin etrafındaki vatandaşlar için ders var burada; etrafındakilerin beklentileri nedir diye bir endişesi varsa bu olayı örnek almalıdır kendine. Alkışların samimiyetine güveniyorsa da hayatı yeniden öğrenmelidir.
- 5- Bu bedevîden çıkarılacak en önemli sonuçlardan biri: Taif'teki cihattan dönen Peygamber aleyhisselamla karşılaştı ve o anda bir dua rica etseydi Efendimiz aleyhisselamdan, hayatını cennet garantili olarak yaşayacaktı. Böyle muhteşem bir fırsatı çarçur etti ve kaybetti adam. Ancak bize de bir ders bıraktı, Allah ondan razı olsun: **Kazananlar fırsatları değerlendirebilenlerdir, Müslüman veya kâfir. Dünya işlerinde de ahirette de böyledir bu.**
- Bir hoca efendiyle karşılaşıyorsun, o anda becerip eteklerine tutunabilirsen talebesi oluyorsun. 'Bir dahaki görüşmede' yapmayı planlarsan bir şeyleri, öyle bir fırsat bir daha gelmiyor. Zaten fırsat, sürekli karşımıza çıkan bir şey olmadığından dolayı fırsattır.
- Belki biz de bugüne kadar kaç tane benzer fırsatı kaçırdık hayatımız boyunca. Bunun en net örneklerinden biri, umreye veya hacca giden mümindir. Böyle bir mümin hem duanın kabul olduğu yere gitmiştir hem namazın yüz binle çarpılıp yazıldığı yeredir hem Kur'an'ın indiği yerde bulunduğu için Kur'an'ın en iyi okunacağı topraklardadır... Mekke'de bulunduğu süre boyunca sadece namazlar için Kâbe'ye gidip geri kalan zamanı otelde-çarşıda geçiren biri, kaçan fırsatlara ağlamayacak mı kıyamet günü?
- Evet, Mekke'de otele-çarşıya gitmek haram değil; ama gitmemek bir fırsattır ve kaçan her fırsat da ağlatır.
- Gençlik bütünüyle bir fırsattır müminin önünde. İleri yaşlara ertelenen şeyler, o ileri yaşlarda yapılamadığında sadece pişman olmak kalacaktır elde.
- 6- Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme hakaret ediliyor ve Efendimiz buna kızıyor, sahabe de bunu gizlemiyor. Hâlbuki şimdi hoca efendilerin talebeleri ve şeyh efendilerin müritleri nerdeyse, 'tuvalet dahi gitmez' diyecekler önderleri için.
- Çünkü Resûlullah aleyhisselam peygamberdi ama insandı; et ve kemikleri vardı. Kızdı ama kızmanın gereğini yapmadı; beddua veya azarlama yok. Fark da burada zaten. İnsan gibiydi, insanın kızacağı yerde kızdı ama peygamber gibi tahammül etti.
- Cami imamımız da sinirlenebilir ama sinirli hâliyle karar vermez. Abdest alıp iki rekât namaz kılarak sinirlerini yatıştırmayı bilir.
- 7- Resûlullah aleyhisselam belli ki bu zata bir söz vermiş ama elinde imkân yok. Bedevî de kendisine verilen sözü kullanıyor ve yasal olarak haklı. Ancak sonuç olarak Efendimiz aleyhisselamın elinde para yok ve bedevînin bu durumu anlaması gerekiyordu.
- Buradan da anlaşılıyor ki bir insanın derdini, diğer insanların her zaman anlayacağına dair bir beklentisi olmaması gerekiyor. Senin kıvrandığın durum karşındaki için bir tiyatro olabilir.

Müslümanlık da insanlık da birbirimizin derdiyle hemhâl olmak ve bu dertleri anlayabilme düzeyinde kalabilmektir. Ne yazık ki Müslüman toplumu da olsak, birbirimizin derdini takdir etmede sıkıntı yaşayabiliyoruz.

- 8- Ümmü Seleme annemiz de bu yolculuğunda Resûlullah aleyhisselamla berabermiş. Başka hadis-i şeriflerden de anlıyoruz ki Resûlullah aleyhisselam, yolculuklarına çıkarken hanımlarından birini yanında götürüyordu ve hatta gelmek isteyen eşleri arasında kura dahi çekiyordu.

Bu turistik bir gezi değil; ucunda şehadet bulunan bir yolculuk.

Ashab-ı kiram da hanımlarını götürüyorlardı ve hanımlar, eşleriyle yolculuğa çıkamazlar diye bir kural da yoktur.

Ancak görüyoruz ki “perdenin arkasından” ifadesi geçiyor hadiste. Bu iki türlü olur: Ya bir çadırın ardından ya da devenin hörgücündeysen seslenmişti Ümmü Seleme radiyallahu anha. Yolculuk yapıp yapmama, aynı salonda toplantıya katılıp katılmama sorunu değil bu; kadının kendini koruyup koruyamamasıdır mesele olan. Kadının tesettürü de değildir söz konusu çünkü tesettürün kendisi bir cazibe hâline geldikten sonra kıyafete ‘tesettür’ denmesi bir şeyi değiştirmiyor.

Bu kriter yerine geldikten sonra bir kadının, kocasıyla dünyayı seksen kere bile dolaşmasında vebal yoktur. Hatta Müslüman kadınların eşleriyle çıkmaları gereklidir de denebilir. Eşlerini bu fasit dünyada yalnız bırakmamalıdır.

- 9- Sevgili Peygamber’imiz aleyhisselam, bir kabın içerisine ağzındaki suyu püskürttü ve yanındaki sahabilere de o suyu içmelerini buyurdu. Buna dinimizde ‘teberrük’ denir; bereketli olacağı umulan bir şeyi kullanmak demektir.

Ashab-ı kiram, Resûlullah’ın sakal-ı şerifinden yani tüylerinden artan veya elinin değdiği suyla teberrük yapmışlardır. Tabağından artanı yemek için yarıştılar. Hepinizin bildiği hadisedir: Efendimiz aleyhisselam bir tasta süt içmiş, nezaketen yanındakilere de uzatması gerekmişti. Ancak hemen yanında duran İbni Abbas’ın yaşı çok küçük olduğu için diğerlerine vermesi daha uygun durdu ve sevgili Peygamber’imiz, “Müsaade et de büyüklere vereyim, sana yine kalır” buyurdu.

İbni Abbas, “asla olmaz” dedi. Çünkü dudağının değdiği yere değerek içmeyi istiyorlardı o sütü. Halid bin Velid radiyallahu anh da Efendimiz’in mübarek sakalından bir taneyi sahiplenmişti, onu sarığının içine sarıp savaşa öyle girmiş.

Peki Peygamber aleyhisselamdan başkası için teberrük var mıdır? Mesela ashab-ı kiram için? Allah’ın razı olduğu kullar için birtakım teberrükler söz konusu olabilir. Âlimler için teberrük de ilim dünyası için tartışmalıdır, olması daha uygundur. Fakat hangi âlim veya salih kul için? Ağzında sigarayla dolaşan için mi? Onun su içtiği bardağın çamaşır suyuyla yıkanması lazım bir kere!

Âlimlik veya hoca efendilik, otomatik olarak teberrük edilecek enkazın sahibi olmak değildir. Bol bol gıybet eden biriyle teberrük mü edeceğiz? Kişinin âlimliğini diplomanın mı ümmetin içindeki faaliyetlerin mi belirlediği sorulmalıdır. Bu makamın o makam olduğu doğrudur; ama ispatı için kaç yıl lazımdır, orası ayrı.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.